



We blijven onze goede vader en opa

GERARDUS JOHANNES SPIT

**herinneren als een mens, die een diepe
indruk op ons heeft achtergelaten.**

Voor uw belangstelling tijdens het overlijden van onze geliefde vader, behuuden van onze grootvader, betuigen wij u onze welgemeende dank.

Familie Spit

Raalte, 9 maart 1972.

Toen hij op zondag 5 maart stierf, was hij bijna tachtig jaar: een leeftijd van de sterken, zoals de Bijbel zegt. Daarom zijn we dankbaar. Maar we zijn ook dankbaar dat deze persoon in ons leven heeft gestaan: door zijn gaven heeft hij ons verrijkt.

Hij was een mens die over eigen grenzen heen kon kijken. Zijn rechtvaardigheidsgevoel deed hem opkomen voor de zwakke. Men kon hem daarom op voorposten vinden in het burgerlijk leven en als diep-gelovige ook in het parochiële leven. Vele functies bekleedde hij daarin ten bate van de medemens. Maar meer nog misschien zullen de tallozen hem herinneren die persoonlijk tot hem zijn gegaan om raad: zij waren niet alleen verzekerd van een geruststellend woord, maar ook van een helpende hand.

Wij, zijn kinderen, waren daarnaast bevoorrecht dat we zolang mochten genieten van zijn niets nalatende zorg en liefde voor ons. Bijna dertig jaar heeft hij dat gedaan met onze moeder

Johanna Maria Antonia van der Zande
Toen zij gestorven was en wij een plaats hadden bereikt in het leven, bleef hij ons volgen als een wijze vader.

Wij hebben zijn lichaam begraven op het r.k. kerkhof te Raalte, 9 maart 1972, in geloof dat Vader zelf met God en Moeder verenigd is.

In het voetspoor van deze beide mensen blijven we bidden:

„Gij zijt de God die mij redt en op U wacht ik een levenlang” (ps. 25).